

قرارداد صدور گاز به امارات متحده عربی فاقد هرگونه ارزش و اعتباری می باشد

منابع رسمی حکومت ضد ملی و ضد مردمی جمهوری اسلامی گزارش انعقاد قراردادی ۲۵ ساله، به منظور صدور روزانه گاز ایران به سوی امارات متحده عربی را، مورد تأیید قرار داده اند.

از آنجاییکه چشمداشت بی اساس و بی پایه بعضی از هفت شیخ نشین تشکیل دهنده امارات متحده عربی، بر جزایر سه گانه و همیشه ایرانی تنب بزرگ و کوچک و ابوموسی، همراه با اقدامات مذبحانه سران این کشور کوچک و تازه تاسیس، همجوار خلیج همیشه فارس بر کسی پوشیده نیست؛ و از آنجاییکه سیاستهای بیمارگونه و ضعیف جمهوری اسلامی که باعث بد نامی و انزوای بی سابقه و روزافزون میهنمان گشته اند و رئیس جمهور بی کفایت و کژاندیش آنرا، که قرار بود از منافع ۵۰ درصدی ایران بر دریای مازندران و منابع نفت و گاز آن دفاع نماید، از ترس ایستادگی در برابر ارباب روس و هراس از چه پاسخ دادن به ملت محروم ایران، مجبور به غش زدگی ای مصلحت آمیز نمود؛ لذا بیم آن می رود که این قرارداد نیز باج دیگری از کیسه ملت تهیدست ایران به منظور ساکت نمودن شیوخ امارات متحده عربی باشد تا دست از ادعای خود برداشته و دوستی کاذبی را همانند سوریه آغاز نمایند.

لازم به توجه است که حال آنکه سرزمین و ملت کهن ایران دارای تاریخی مدون و پر افتخار و فرهنگی چند هزارساله می باشند و جزایر سه گانه و همیشه ایرانی تنب بزرگ و کوچک و ابوموسی، قرنهای متمادیست که جزئی از خاک ایران هستند، قدمت کشور تازه تاسیس امارات متحده عربی به چهار دهه نیز نمی رسد. آری، این کشور بسیار کوچک، در سال ۱۹۷۱ میلادی و به دنبال خروج رسمی نیروهای انگلیسی از منطقه خلیج همیشه فارس تاسیس گشت و پیش از آن تحت الحمايه بریتانیا بود که در پایان جنگ جهانی اول و بدنبال فروپاشی امپراتوری عثمانی مسئولیت کمک به تولد آنرا بر دوش گرفته بود. در زمان بسیار بسیار طولانی و چندین و چند قرنی تعلق به امپراتوری عثمانی نیز، تنها هویت شناخته شده و معرف این منطقه «ساحل دزدان دریا» بود که اینک به نظر می رسد که بار دیگر و به دلیل ضعف قدرت سیاسی-نظامی ایران آخوندزده احیا گشته است.

بدین روی «کمیته هماهنگی جنبش دانشجویی برای دموکراسی در ایران» ضمن باور بر نیاز ایران به برقرار نمودن روابط تجاری اصولی با کلیه ممالک و تشکلهای اقتصادی جهان، هرگونه قرارداد نفت و گاز و یا به طور کل هرگونه قراردادی را که در رابطه با بر باد دادن حتی بخش کوچکی از سرمایه های ملی و یا مالکیتهای زمینی و دریایی ایران، در پس از تاریخ ۲۲ بهمن ماه ۱۳۵۷ انعقاد گشته باشند، محکوم می نماید. تنها و تنها آندسته از معدود قراردادهای و معاهدات بسته شده در زمان بقای نامشروع جمهوری اسلامی ادامه خواهند یافت که بر پایه های اصول و ضوابط شناخته شده بین المللی و شفاف منعقد گشته و در فردای آزادی ایران به تصویب مجدد منتخبین راستین ملت برسند.

همچنین، این کمیته بار دیگر با یادآوری نام تاریخی، رسمی و جاودان «خلیج فارس» و تأکید بر مالکیت ابدی ایران بر جزایر سه گانه و همیشه ایرانی تنب بزرگ و کوچک و ابوموسی، به‌آندسته از شیوخ منطقه و اروپائیان و سودجویان نفتی و کژاندیشان انیرانی؛ سران امارت متحده عربی را از ادامه هرگونه بهره برداری از موقعیت لرزان حکومت کنونی که نفس آن از ملت فهردمان ایران جدا می باشد، برحذر می دارد. بیشک حماسه دفاع مردمی از هر ذره از خاک ایران، در مقابله با ادعاهای بی پایه و اساس صدام حسین عراقی و یورش سربازان وی به منظور تسخیر خوزستان همیشه ایرانی که آنرا در چهارچوب کوتاه‌فکری خود، ملک عربی می نامید، میتواند درس عبرت خوبی برای سران امارت متحده عربی گردد که از سوی دیگر و بدلیل معاملات و عبور کالاهای گوناگون میان کشورشان و ایران، سالانه میلیارد ها دلار نیز نصیبشان می گردد.

باشد تا برقراری ساختاری سکولار و مردمی نقطه عطفی در پایان گرفتن هرگونه چپاول ایران و دست‌یازی به تمامیت ارضی کهن‌میهن عزیز و سرمایه هایش گردد.

زنده باد آزادی ! برقرار باد سکولاریسم !

۶ اردیبهشت ماه ۱۳۸۲

«کمیته هماهنگی جنبش دانشجویی برای دموکراسی در ایران»